

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط سبک های دلبستگی با خود مراقبتی بیماران مبتلا به دیابت نوع 2

محل انتشار:

همایش ملی مراقبت مبتنی بر نوتوانی و بازتوانی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

شهناز نعمتی دهکردی - استادیار گروه روان پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی شهرکرد، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران

مریم نعمتی دهکردی - فلوشیپ ناباروری، استادیار گروه زنان، دانشکده پزشکی شهرکرد، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیابت نوع 2 یک بیماری با شیوع رو به افزایش و یکی از اختلالات اندوکرینی در سراسر جهان است. امروزه تغییرات ایجاد شده در سبک زندگی، تعداد مبتلایان به این بیماری را افزایش داده است به طوری که طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی تا سال 2030 شیوع این بیماری در جمعیت بالای 20 سال تا 64 درصد افزایش خواهد یافت. این نسبت در کشورهای توسعه یافته 42 درصد و در کشورهای در حال توسعه 170 درصد خواهد بود. همچنین پیش بینی شده که تا سال 2025، تعداد مبتلایان به دیابت نوع 2 در ایران نیز افزایش چشمگیری داشته باشد. دیابت یکی از تهدید کننده های سلامت و عامل تنش زای عمده و واقعی در زندگی مطرح می شود که کنترل آن متاثر از شبکه پیچیده ای از عوامل رفتاری، نگرش و مراقبت های سلامتی است. لذا نگرش به این بیماری مزمن بر اساس مدل زیستی روان اجتماعی، تلفیق ابعاد اجتماعی و روانشناختی آن را ایجاد می کند. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط سبک های دلبستگی با خود مراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت نوع 2 انجام شده است. مواد و روش ها: این پژوهش توصیفی - تحلیلی بر روی 200 بیمار مبتلا به دیابت نوع 2 عضو انجمن دیابت شهرکرد که به روش نمونه گیری تصادفی وارد مطالعه شدند، انجام شد. ابزار گردآوری داده ها، پرسش نامه مشخصات دموگرافیک، مقیاس دلبستگی بزرگسالان، مقیاس خود مراقبتی بیماران دیابتی گلاسکو و توبرت بود. داده ها با نرم افزار SPSS نسخه 18 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت بررسی متغیرهای دموگرافیک از میانگین و انحراف معیار و جهت بررسی ارتباط متغیرها از ماتریس همبستگی و تحلیل رگرسیون به روش گام به گام استفاده شد. یافته ها: در این پژوهش 7 نفر به پرسش نامه ها پاسخ ندادند و لذا اطلاعات حاصل از 193 بیمار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. محدود هسنی نمونه های پژوهش 65-22 سال با میانگین سنی 43.8 ± 12.6 بود. از نظر وضعیت اشتغال 29/53 درصد کارمند، 27/98 درصد شغل آزاد و 10/88 درصد بیکار و بقیه خانه دار بودند. همچنین نتایج نشان داد که بین سبک های مختلف دلبستگی (ایمن، اجتنابی و دوسوگرا) با میزان خود مراقبتی دیابت در سطح معنی داری ($P=0/01$) همبستگی وجود دارد. همچنین پیش بینی متغیر خود مراقبتی از سوی سبک های دلبستگی در سطح ($p=0/001$) معنادار بود. نتیجه گیری: سبک های دلبستگی متاثر از الگوهای فعال درونی و ساختار خاطراتی است که در روابط درون سازی شده است. بیماری به مثابه فقدان، تهدید و انزوا و وابستگی، رفتار دلبستگی را فعال می کند. لذا بررسی سبک های دلبستگی بیماران در روابط درمانی ضروری است، زیرا به نظر می رسد یکی از مهمترین عوامل موثر در ارتباطات درمانی، نوع دلبستگی است که در دوران کودکی فرد شکل گرفته و در سنین بعدی ادامه می یابد. برقراری یک ارتباط توأم با شفقت، همدلی و پاسخگویی به نیازهای بیماران، ارزشها و ترجیحات آن ها می تواند منجر به افزایش همکاری و قدرت تصمیم گیری بیماران گردد که به نوبه خود می تواند پایبندی و تبعیت از درمان را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، خود مراقبتی، دیابت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/876836>

